

The Gate Index

Skup metoderapport

Stavanger, januar 2025

Innsendere:

Magnus Ekeli Mullis (journalist)

magnus.ekeli.mullis@nrk.no

+47 472 59 210

Syed Ali Shahbaz Akhtar (journalist)

ali.akhtar@nrk.no

+47 472 41 317

Reportasjeleder:

Lars Navestad

Andre bidragsytere:

Anders Nøkling, Vilde Jølstad Paschen, Erik

Waage, NRK Researchsenteret v/ Silje

Natvik og Ingeborg Rygh Hjorthen.

Ekstra takk til

Stian Espeland og Ruben Solvang.

Publisert fra

12. oktober 2024 – TDD. arbeidet fortsetter

Redaksjonen

NRK Undersøkende avdeling Vest

Kringkasterveien 11, 4021 Stavanger

Innledning.....	1
The Gate Index – hva var det?	1
Første spor	1
Store løfter, men lite konkret info	2
Tilgang til plattform og nyhetsbrev	2
Interne chatteforum	2
En gullgruve i jakten på kilder.....	3
Kartlegge kilder og modus	3
Hierarki: Hvem kunne vi kontakte?	3
Avstand mellom løfter og realitet.....	3
Geir Skoug	4
Hvem, hva og hvilken rolle?.....	4
Atekst, Bizweb og skjulte skatter i Nasjonalbiblioteket.....	4
Domstolene – å nøste opp et langt forretningsliv	4
Innsyn i konkursene	5
Dom nevnt i dom nevnt i dom	5
Brede søk og flere funn.....	5
Innsyn hos politidistriktene	6
Hvordan vi kom rundt §9 i politiregisterloven.....	6
Skoug ble varslet om innsynet – nye runder for å få tilgang.....	7
Innsyn hos Forsvaret.....	7
Kartlegging av nettverk og selskaper	8
Kartlegge selskapsadresser	8
Kartlegge selskapene	9
Første møtet med Geir Skoug	10
Filmet uten godkjenning	10
Reisen til Kypros – for å finne spor av selskapet.....	11
OSINT og vaskehjelp for å bekrefte adresse	12
Forretningsadresser og eventuelle partnere	12
Eiendomskongens versjon	12

En personlig assistent	13
Finansdirektøren som støttet Skoug.....	13
Hovedmannen som snakket og snakket, men aldri ville intervjues.....	13
Et møte eller intervju?	13
Slik sikret vi oss nettverk av kilder	14
Alltid muntlig kontakt først.....	14
Sentralt plasserte kilder	15
Hvordan kartlegge omfanget?	15
Antall investorer.....	15
Summene involvert.....	16
Gjorde bankene en god nok jobb?	16
Folldal – vannprosjektet som brast.....	17
Omfattende tilsvarsrunde og påstander mot NRK.....	17
NRK beskyldt for å påvirke kilder.....	17
Hva var sitat, hva var bakgrunn – systematikk i kaoset.....	18
Hvorfor identifisere Skoug?	18
Organisering av arbeidet.....	19
Dette er nytt.....	19
Konsekvenser:	20
Publiserte saker TV og radio.....	21

Innledning

Geir Skoug. I flere tiår har han gått under radaren til politiet og mediene. Han skyr å bli fotografert. Enkle søk på internett gir nær sagt ingen informasjon om nordmannen. Når han i 2019 reiser tilbake til Norge etter mange år i utlandet, drar han ikke hjem til Oslo. Han drar til Stavanger, hvor ingen kjenner ham.

Skoug ber om tillit, og forteller om en karriere i Forsvaret og et liv som forretningsmann i utlandet. Hans profesjonalitet, nettverk og ideer vekker stor interesse blant rogalendingene. Den Kypros-bosatte nordmannen kommer med løfter om børser, luksuseiendom og ellevill avkastning. Rundt 400 personer blir overbevist, og investerer flere titalls millioner kroner i Skougs prosjekter.

Men det er noe som ikke stemmer.

Flere år etter at politiet og tilsynsmyndigheter blir varslet, tar NRK opp jakten på Skoug og investorenes sparepenger. Letingen fører oss til et oppvaskmøte på Hotel Victoria i Stavanger, en illsint eiendomskonge i Larnaka og en vannkilde i Folldal. Avansert innsyn, omfattende kildearbeid og dyptpløyende søk i kypriotiske registre avdekker at svært lite av hva Skoug har fortalt, er reelt. Og at han har hemmeligheter som investorene aldri har fått vite om.

NRKs granskning av et omfattende, sofistikert investeringsprosjekt førte til at en stor gruppe investorer anmeldte Geir Skoug for grovt bedrageri i slutten av 2024. I denne rapporten vil vi beskrive hvordan NRK avslørte *The Gate Index*.

The Gate Index – hva var det?

Første spor

Sommeren 2023 kom NRK i kontakt med en mann via Facebook-gruppen «Svindlere i Norge». Vi hadde bedt om tips etter en sak om svindlere som hadde lurt unge og uerfarne mennesker. Vedkommende hadde imidlertid en helt annen sak han ønsket å fortelle om. Slik fikk vi for første gang høre om The Gate Index, et investeringsnettverk der man ble belønnet for å verve andre. På nettsidene til selskapet leste vi om en portal hvor investorer kunne kjøpe aksjer i selskaper som snart skulle børsnoteres. Konseptet fremstod ved første øyekast troverdig og profesjonelt. The Gate Index skrev at de hadde tilstedeværelse i Larnaka, London, Hongkong og Singapore. Men først i rekken av finansielle knutepunkt stod Stavanger.

Vi merket oss at The Gate Index tilsynelatende hadde et eget hovedkontor i Stavanger, eiendommer på Kypros og en rekke lovende selskaper som skulle på børs i Stockholm, Stuttgart, London og Kypros. Vi så bilder av fysiske produkter, som for eksempel håndsprit, olivenolje og halloumi. Vår tipser hadde etter hvert stusset over løfter som aldri så ut til å bli noe av. Nå etterlyste han svar fra ledelsen, og ikke minst – pengene tilbake. Han var fortvilet. Til tross for at han hadde varslet både Finanstilsynet og Lotteri- og stiftelsestilsynet om at The Gate Index minnet om et ulovlig pyramidespill, ble aldri varslene hans fulgt opp.

Store løfter, men lite konkret info

På sosiale medier og egne nettsider ble The Gate Index solgt inn som en plattform der vanlige folk kunne kjøpe ulike skreddersydde «pakker». Gjennom disse pakkene kunne man få mulighet til å ta del i investeringer innen eiendom, varehandel mellom Asia og Europa, netthandel, børsnoterings og kryptovaluta – blant annet. Under fanen «om oss» på nettsidene, var imidlertid The Gate Index svært sparsommelige med detaljene. Verken navn på kontaktpersoner eller kontoradresser var mulig å finne. Heller ikke regnskaper eller andre sentrale dokumenter var lett tilgjengelig. Vi måtte finne en annen vei inn.

Tilgang til plattform og nyhetsbrev

Nettsiden var en åpen plattform med tilgjengelig og overfladisk informasjon for alle, samtidig som registrerte investorer gjennom innlogging kunne få tilgang til eksklusiv informasjon og oppdateringer.

Vi fikk låne innlogging av tipseren, og slik fikk vi se selve plattformen til The Gate Index og tilhørende selskaper. Denne tilgangen ga oss oversikt over mer enn 20 selskaper under The Gate Index-paraplyen. Under hvert enkelt selskap kunne investorene følge med på det som fremstod som selskapets verdiutvikling og personlig avkastning. Vi lastet ned alle nyhetsbrev til investorer, som senere ble brukt til å tegne opp en tidslinje. I tillegg logget vi inn på en egen handelsplattform, der investorene kunne «kjøpe seg inn i» pågående varehandler mellom Asia og Europa. Handlene hadde skjedd jevnlig, og investorene fikk tilsynelatende tilbake en gevinst som kunne investeres i neste «trade». Vi la merke til at investorene ble lovet opptil 17 prosent avkastning for hver handel.

Disse tilgangene ga oss verdifull informasjon om hva investorene trodde de hadde kjøpt. Men fremdeles visste vi lite om det egentlige innholdet i selskapene, om hvordan organisasjonen var bygget opp – og hvem investorene var.

Interne chatteforum

The Gate Index benyttet også chatplattformen Discord til å oppdatere investorer som hadde satset penger i ulike prosjekter. Vår innledende kilde viste oss noen av «trådene» på Discord,

og vi skjønnte fort at kilden vår ikke var den eneste som var misfornøyd. Tråden som het «Talks-about-business» ble oppdatert hyppig, og her begynte vi å forstå omfanget av saken og nettverket av investorer. Etter hvert lagde vi også selv en bruker på plattformen og Discord for å følge utviklingen i The Gate Index. Ali brukte ikke skjult identitet, men tilkjennega seg heller ikke som NRK-journalist. Vi fulgte diskusjonene på Discord i en måneds tid, fram til alle trådene knyttet til The Gate Index ble lagt ned i starten av februar 2024. Vi hadde heldigvis sikret alle digitale spor på chat og nyhetsbrev fire år tilbake i tid.

En gullgruve i jakten på kilder

Til sammen talte vi over 110 personer i gruppechatten. Identifiserende brukernavn og profilbilder dannet grunnlaget for at vi kunne lage oss en liste over investorer, som vi kryssjekket mot sosiale medier. Noen la igjen spor i chatten om hvem de kjente eller hvor de bodde. Mange virket å bo i samme strøk, mens andre jobbet på samme arbeidsplass – og felles for de fleste var at de kjente noen andre i prosjektet. En mann skilte seg ut – Geir Skoug . Han fremstod som den ubestridte lederen av investeringsprosjektet. Omtrent all informasjon om utviklingen i The Gate Index hadde nemlig Skoug som avsender. Han orienterte jevnlig om nye satsinger, forventede børsnoteringer og annen positiv aktivitet. Skoug kom med oppdateringer om forretningsreiser mellom Kypros, Norge, Stockholm og Hongkong, som ga inntrykk av stor fremdrift for prosjektet.

Kartlegge kilder og modus

Underveis kartla vi dessuten hvor aktive og/eller skeptiske investorene var. Dette skulle bli viktig da vi tilnærmet oss kildene senere. Vi visste hvem som var venner, familie eller bekjente – og ikke minst hvem som stilte kritiske spørsmål. Vi la dessuten merke til at flere som var kritiske, plutselig ble borte fra chatten. Da vi kontaktet disse, viste det seg at ledelsen i The Gate Index hadde stengt dem ute etter å ha stilt brysomme spørsmål.

Hierarki: Hvem kunne vi kontakte?

Vi oppfattet tidlig at personene på Discord ikke deltok i et fellesskap med flat struktur. The Gate Index var bygget opp hierarkisk, og belønnet personer som vervet flere investorer til konseptet. Vi forstod at vi måtte skaffe flere kilder for å få mer informasjon. Vi ville helst ikke at alarmen skulle gå, og at tilgangen vi hadde opparbeidet oss, skulle ryke. Derfor valgte vi å tilnærme oss «vanlige» investorer, nederst i hierarkiet, i håp om å få mer kjøtt på beinet. De fleste var imidlertid ordknappe. Noen forklarte kort at de hadde troen på The Gate Index, mens andre hadde gitt opp håpet. Men ingen fra vår innledende ringerunde ga uttrykk for at de var utsatt for et bedrageri.

Avstand mellom løfter og realitet

Det ble tydelig for oss at løftene fra The Gate Index om børsnotering og skyhøy avkastning ikke ble innfridd slik investorene hadde forventet. Med ujevne mellomrom bygde Geir Skoug

og markedsdirektøren Rune Egeland opp forventningene til børsnoteringer, som vi senere aldri fant spor av. Så ble fokus skiftet mot andre investeringsprosjekter. Dette virket å være et mønster; det var ofte lite samsvar mellom løfter og realitet. En driver for videre undersøkelser var å forstå hvorfor: Var det som Skoug sa, at prosjektet ble rammet av uheldige omstendigheter? Eller hadde det egentlig aldri vært et prosjekt?

Geir Skoug

Hvem, hva og hvilken rolle?

Helt fra vi fikk det første tipset, hadde vi hatt Geir Skougs navn på blokka. Høsten 2023 visste vi imidlertid ikke om han var eier, leder eller bare en slags representant. Både muntlig og skriftlig ble Skoug omtalt som en vellykket internasjonal forretningsmann med bakgrunn fra Forsvaret. Vi forstod at tilliten til Skoug som person var helt avgjørende for at de norske investorene åpnet lommeboken og investerte i hans prosjekt.

Men hvem han var, fremstod som et mysterium. Vi kunne ikke se at det fantes et eneste bilde av Skoug på internett. Overfladiske søk på Skoug ga oss *ett* treff i Dagens Næringsliv fra 2016. I en artikkel om et gigantisk søksmål, uttalte Skoug seg på vegne av en gruppering kalt China Hope Investments. Hvorfor Skoug var talsperson, fremkom aldri i artikkelen.

Atekst, Bizweb og skjulte skatter i Nasjonalbiblioteket

I Atekst fant vi en ny DN-artikkel, denne gangen fra 2006. Også her opptrådte Skoug i en birolle, omtalt som en konkursgjenger. På Bizweb, hvor man kan se næringshistorikk tilbake til 2000, stod Skoug med historiske roller hos syv selskaper som enten hadde blitt tvangsoppløst eller gått konkurs. Kunne det være mer? Så gjorde en kollega et søk i Nasjonalbiblioteket. Det viste seg å være et svært godt spor, spesielt siden Skoug startet sin karriere før digitaliseringen skjøt fart. Nasjonalbibliotekets nettbibliotek var en skattkiste av gamle avisartikler som strakk seg tilbake til starten av 1980-årene. Spesielt Dagbladet hadde skrevet godt og grundig om Skougs «lille imperium» – en katalogvirksomhet som kollapset i 1987. Her kom det også frem at Skoug hadde byttet etternavn. Mens vi fikk få treff i åpne nettsøk, ga søkene i Nasjonalbiblioteket hele 36 treff, hvor hoveddelen av artiklene stammet fra perioden 1985 til 1989.

Vi la merke til at Skoug hadde vært innom domstolene en rekke ganger, og vi forstod at disse kunne bli en viktig kilde til mer informasjon om den mystiske nordmannen.

Domstolene – å nøste opp et langt forretningsliv

Det var tydelig at Skoug hadde vært involvert i en lang rekke konkurser. Vi tok derfor kontakt med domstolene som hadde behandlet disse.

Innsyn i konkursene

Vi ba om innsyn i alle konkursene vi kjente til, og ba tingretten om å gjøre et utvidet søk. I utgangspunktet har allmennheten rett til innsyn i konkursbegjæringer og kjennelser, men ikke nødvendigvis i borapportene. Det er imidlertid i disse vi ofte finner de mest interessante opplysningene. Innsyn til allmennheten behandles etter tvistelovens §14-2, som i denne sammenhengen kan virke begrensende for mediernes innsynsrett. Imidlertid åpner tvistelovens §14-1 for innsyn, dersom man gir en skikkelig begrunnelse. Konkursrådet har tidligere tatt til orde for meroffentlighet i denne sammenhengen, så lenge det ikke er i strid med taushetsplikten ([s. 3-5](#)). Vi begrunnet forespørselen vår med at vi allerede hadde en del kunnskap om Skoug, og kunne vise til konkrete konkursdatoer, organisasjonsnumre og selskapsnavn.

Oslo tingrett ba ikke om ytterligere begrunnelser, og vi fikk innsyn i alle kjennelser og borapporter vi ba om – samt noen vi ikke visste om. Slik kunne vi se at Skoug hadde vært ilagt konkurskarantener og at han var straffedømt.

Dom nevnt i dom nevnt i dom

Basert på kunnskapen fra dokumentene vi mottok, gikk vi tilbake til tingretten med nye krav. Innsynskravene var ikke alltid mulig for domstolene å etterkomme, ettersom sakene var gamle og dermed ikke alltid lå tilgjengelig digitalt. Kombinasjonen av tråling i Nasjonalbiblioteket og målrettede innsyn hos domstolene, ledet oss til en stor og oppsiktsvekkende historie: Infotel-saken. I 1990-årene skrev flere lokalaviser om en såkalt «katalogsvindel», der bedrifter mottok regninger for annonser de ikke hadde bestilt. Selskapet Infotel ble trukket frem som en versting. Skoug ble aldri dømt, ettersom politiets sak langt på vei raknet. Men dokumentene var likevel nyttig for å forstå Skougs virksomhet og modus i 1990-årene. Og det var like viktig for oss å finne dokumentasjon som gikk i Skougs favør som i disfavør.

Brede søk og flere funn

Vi avgrenset ikke søkene om innsyn til virksomheter der Skoug hadde en formell rolle. Som med Infotel-saken, ba vi også om informasjon om selskap der han var nevnt i medier eller andre steder. Slik kom vi over informasjon om saker der bostyrere mente at han i realiteten hadde spilt en nøkkelrolle. Ett eksempel var selskapet Millcom. Her hadde Skoug blitt presentert som en redningsmann for et selskap i motvind. Kort tid etter ble selskapet slått konkurs med 40 innmeldte lønnskrav, flere millioner i gjeld og mistanke om en rekke alvorlige, straffbare forhold. Bostyrer pekte spesielt på Skoug. For hver konkurs vi fikk innsyn i, dukket det opp flere selskaper og nye roller – som vi ba om innsyn i.

Personlige konkurser og konkurskarantener

I tillegg til alle selskapskonkursene, fikk vi innsyn i Skougs to personlige konkurser fra henholdsvis 1992 og 2001. Disse ga oss ytterligere informasjon om forhold ved Skoug personlig. For eksempel kom det frem at han allerede i 2001 hadde en skattegjeld på over seks millioner kroner. I tillegg fant vi informasjon om hans tidligere bosteder og eiendeler.

Borapportene omtalte at Geir Skoug hadde vært involvert i flere titalls konkurser. Ikke alle rapportene beskrev hvilken rolle han hadde spilt, og vi valgte å kun forholde oss til de 25 foretakene der vi kunne stadfeste at han hadde en sentral posisjon. I dokumentene fant vi et mønster: Skoug leverte sjelden helt sentrale dokumenter. Manglende regnskap, skattetrekk og rapportering til likningsmyndigheter virket å være gjennomgående trekk i Skougs forretningsdrift.

Gjentatte ganger på 2000-tallet hadde bostyrere skrevet i rapportene at de hadde rapportert forholdene de hadde avdekket, til politiet. De hadde mistenkt Skoug for blant annet underslag, økonomisk utroskap og bedrageri. Hva hadde politiet foretatt seg?

Innsyn hos politidistriktene

Vi kontaktet politiet i Oslo og flere andre politidistrikter i Sør-Norge med krav om innsyn i alle tiltalebeslutninger knyttet til Skoug, oversikt over anmeldelser og påtalemessige avgjørelser. Vi begrunnet innsynsforespørselen med det vi hadde lært om Skoug gjennom innsynrundene hos domstolene. Raskt ble det klart at ingen andre enn Oslo politidistrikt hadde saker registrert på Skoug. Dette fikk vi bekreftet muntlig fra jurister i andre politidistrikter.

Hvordan vi kom rundt §9 i politiregisterloven

Svarene vi fikk fra Oslo politidistrikt kom, fragmentert og etter purringer, fra hver enkelt enhet. Saker kom inn fra Majorstua, Enhet Vest og Enhet Øst, Felles etterforskningsenhet og Felles straffesaksinntak. Men vi fikk ikke innsyn i innholdet i sakene. Avslagene ble begrunnet med at anmeldelser var taushetsbelagt etter politiregisterlovens §9.

I samme lov sier §20 at ikke-verifiserte opplysninger kan gis ut, men da må det fremgå at disse er ikke-verifiserte. Vi brukte denne paragrafen, og begrunnet grundig hvorfor vi burde få innsyn. Vi argumenterte med at pressens rolle også er å avdekke manglende inngripen fra politiet sin side. Hvis det var slik at politiet ikke hadde etterforsket disse grove anklagene som var blitt rettet mot Skoug, kunne det være kritikkverdige? Vi fikk nå som svar at Skoug ikke hadde vært siktet eller tiltalt i saker som omhandlet bedrageri, økonomisk utroskap eller trusler. Politiadvokaten mente fortsatt at han ikke kunne gi oss opplysninger om anmeldelser. Vedkommende mente det ville være i brudd med Den europeiske menneskerettighetskonvensjon (EMK) og uskyldspresumpsjonen.

Skoug ble varslet om innsynet – nye runder for å få tilgang

Vi slo oss foreløpig til ro med en liten delseier, og ba politiet gjøre en lignende sjekk av skattesvik og brudd på mva-regelverk. Igjen fikk vi avslag. Vi klaget, viste til innsynet vi allerede hadde fått, og viste til konkrete berapporter og konkrete varsler om anmeldelser vi hadde fra innsynsrundene i domstolen. Nå godtok politiadvokaten innsynsbegjæringen.

Men så tok innsynsarbeidet opp mot politiet en ny vending: Politiadvokaten ønsket å fremlegge vår innsynsbegjæring for Skoug og hans advokat før utlevering. Ikke overraskende samtykket *ikke* Skoug til at NRK skulle få innsyn. Vi argumenterte i vårt svar ved å vise til Vær varsom-plakatens punkt 3.2 (kontroll av fakta), 4.5 (pressens ansvar for å være tydelig i omtale av saker som kan omhandle straffbare forhold) og 4.7 (gjentatte kriminelle handlinger vs. samfunnsrelevans). Igjen viste vi til politiregisterlovens §20 og Riksadvokatens veileder om temaet (side 4-5). Der står det at mediene normalt har saklig grunn til å få innsyn i kraft av sine oppgaver.

Vi fikk innsyn til slutt, to måneder etter at advokaten til Skoug ble varslet. Her fremkom det at politiet hadde opprettet fem straffesaker mellom 2001 og 2008. Ut fra dokumentene vi allerede hadde, kunne vi spore opp hvilke saker det dreide seg om, og fikk disse også bekreftet av politiet. I tillegg fikk vi vite om en dom fra 2003 som hadde endt med et forelegg. De andre sakene var blitt henlagt på «bevisets stilling» eller på grunn av manglende kapasitet.

Først var vi litt skuffet og oppgitt over å få såpass lite informasjon ut av en så lang prosess. Men etter hvert forstod vi at dette var god læring, og at informasjonen tross alt var høyst relevant.

Innsyn hos Forsvaret

Vi hadde opparbeidet oss en viss oversikt over 30 år av Geir Skougs yrkeskarriere, men vi visste lite om starten og slutten. Til investorer fortalte Skoug at hadde bakgrunn som befal i Forsvaret. Noen mente at han hadde vært der i nærmere ti år. Stemte dette? Da vi spurte Forsvaret uformelt om dette, fikk vi avslag med henvisning til taushetsplikten. Videre sendte vi en mer formell innsynsbegjæring og viste til Justisdepartementets veileder punkt 6.2.3.2, side 82-83. Der står det at taushetsplikten for offentlig ansatte er snevrere enn det som ellers gjelder. Dette gjelder yrkesmessige forhold. Klagen førte til at vi fikk delvis innsyn. Skoug hadde vært tre år i Forsvaret fra 1976 til 1979. Innsyn i øvrige opplysninger ble avslått i henhold til beskyttelsesinstruksen §2.

Og hva med slutten av yrkeslivet? Via Folkeregisteret kunne vi lese at Skoug hadde offisielt utvandret fra Norge i 2013. En sak fra Forlikrådet om ubetalt leie tydet på at han allerede i

2009 reiste mye til Kypros. Hva gjorde han der? Vi bestemte oss for å gjøre en grundig kartlegging av Skougs nåværende forretningsliv i Norge og på øya i den østlige delen av Middelhavet.

Kartlegging av nettverk og selskaper

I lys av Geir Skougs historikk, var vi interessert i å vite så mye som mulig om selskapene han involverte seg i og personene han omga seg med. Her fulgte vi tre ulike spor: adresser, nettverk og selskaper.

Kartlegge selskapsadresser

Vi identifiserte tidlig 15 selskaper som kunne knyttes til The Gate Index. Kypros-selskapene hadde samme adresse: 77 Strovolou i Nikosia. Via dataplattformen OCCRP Aleph lagde vi vårt eget datasett med oversikt over selskaper registrert på adressen. OCCRP Aleph er et globalt arkiv over selskaper, personer og datasett, og plattformen skrapet jevnlig veldig mange registre. Her kan journalister få et inntrykk av omfanget i saker der personer figurerer i hundrevis av roller – eller i en sak der en bygning i Nikosia tilsynelatende er hjemmet til hundrevis av selskaper.

Det viste seg at 77 Strovolou var blant adressene på Kypros med flest «beboere». Med OCCRP Aleph kunne vi se at hele 1900 selskaper hadde blitt opprettet her siden årtusenskiftet, inkludert flere selskaper på internasjonale sanksjonslister. Bygget fremstod mer som en stor postboks enn en reell kontoradresse. Dermed anså vi det som lite sannsynlig at vi ville finne fysiske spor etter Geir Skoug og The Gate Index på den aktuelle adressen. Senere skulle vi likevel gjøre et forsøk.

Adresser i Norge – men var det egentlig noe der?

I Norge fant vi flere adresser knyttet til Skoug. Lagårdsveien 80 i Stavanger var spesielt interessant, ettersom kontorlokalene her ble presentert som hovedkontoret til The Gate Index i 2021. I interne nyhetsbrev på The Gate Index så vi bilder fra en åpningsfest der over 100 lokale investorer møtte opp. Vi dro til kontoret, som høsten 2023 stod helt tomt. Vi ringte til to personer hos utleieren Evolve, som nylig hadde gått konkurs. De fortalte at The Gate Index aldri flyttet inn, utover at de hadde en åpningsfest. En kredittsjekk av Skoug-selskapet som hadde stått for leieforholdet, viste en ubetalt regning på 75.000 kroner til Evolve, noe vi fikk bekreftet fra utleieren.

Videre oppsøkte vi to andre adresser knyttet til selskapet – en i Hamar og ytterligere en i Stavanger. Heller ikke her kunne vi finne spor etter The Gate Index, utover ubetalt husleie i Hamar på 60.000 kroner.

Kartlegge nettverket rundt

I tillegg til navnene til Geir Skoug og de norske investorene, dukket det opp en rekke utenlandske navn i selskapsregistre, nyhetsbrev og på Discord. Hvem var disse personene? Vi sjekket, og fant flere detaljer som vi anså som røde flagg.

- **Bøtelagt og straffedømt:** Via registrene til finanstilsynet på Kypros (CySec) så vi at flere personer knyttet til Skoug og The Gate Index hadde mottatt betydelige bøter for finansielle lovbrudd de siste årene. I tillegg fant vi at en av de ledende partnerne i The Gate Index, en mann fra Sverige, ble dømt for bedrageri for bare noen få år siden.
- **Stråmenn:** Ved hjelp av OCCRP Aleph fant vi at flere av personene fremstod som profesjonelle stråmenn, med roller i flere hundre selskaper. Disse var også tilknyttet adressen 77 Strovolou.
- **Profesjonelle aktører:** Vi registrerte at The Gate Index hevdet å samarbeide med en rekke selskaper som i utgangspunktet virket profesjonelle, blant annet en bank, et revisjonsfirma og et advokatfirma. Da vi senere stilte de aktuelle aktørene spørsmål om samarbeidet, ble vi møtt med taushet, bortforklaringer - og trusler om søksmål. Vi kjenner ikke til at noen av dem har et aktivt samarbeid med Skoug i dag.

Kartlegge selskapene

Kypriotiske myndigheter for oversikt over evt. konkurser

Det er det kypriotiske næringsdirektoratet som har ansvar for registre knyttet til konkurser og reelle rettighetshavere, noe vi selvfølgelig var interessert i. Direktoratet svarte at det ikke eksisterte noen konkurssaker på personene vi var interessert i, samt at registeret for reelle rettighetshavere var unntatt offentligheten. Vi kontaktet også politiet og domstolene på Kypros via tjenestene Leginet og CyLaw. De svarte at de ikke kunne gi ut personopplysninger.

Tilgang til kypriotisk selskapsdokumenter

Via den statlige kypriotiske tjenesten companies.gov.cy kan du gratis få en oversikt over hvilke offisielle dokumenter hvert enkelt selskap har levert. Vi konsentrerte oss i første omgang om selskapene som ble aktivt promotert opp mot norske investorer. Vi kjøpte selskapsrapport på fire selskaper via Cyprus Registry for 50 euro per rapport, som inkluderte innsyn i alle leverte dokumenter. Disse dokumentene var typisk produsert av lokale advokater eller sekretærer. De var innholdsrike i ord og tegn, men fortalte svært lite om hva selskapene faktisk drev med. Dokumentene ga oss imidlertid en oversikt over eierskifter og adressebytter, men inneholdt bare unntaksvis leverte regnskaper.

Søknad til kypriotisk børs avdekket nøkkelinfo

Eiendomsselskapet, en av de store satsingene til Skoug, søkte om opptak på den kypriotiske børsen for vekstselskaper i august 2023. Den over 70 sider lange søknaden var offentlig tilgjengelig på kypriotiske Stockwatch, og inneholdt en rekke oppsiktsvekkende detaljer. I søknaden stod det at selskapet ikke hadde drift eller eiendomsprosjekter i det hele tatt –

helt motsatt av hva Skoug hadde kommunisert i flere måneder og år på Discord og i nyhetsbrev. I tillegg så vi at den påståtte verdivurderingen på rundt 380 millioner kroner var basert på svært luftige antakelser om fremtidig utvikling.

I det kypriotiske børsdokumentet ble Skoug omtalt som den eneste eieren av selskapet Craftwill Capital ESG 7.0. Kunne det virkelig stemme? Selskapet ble betegnet som det viktigste selskapet under The Gate Index-paraplyen, ettersom det var dette selskapet investorene skulle kjøpe seg inn i for å bli «partnere». Etter å ha kjøpt selskapsdokumentene og OCR-oversatt dem fra gresk, kunne vi lese at selskapet ble opprettet i 2016 av en advokat og kjøpt av Skoug i 2019. Etter dette ble aldri eierskapet endret, til tross for at flere hundre nordmenn fra 2020 tilsynelatende kjøpte seg inn.

Britiske børsdokument - gullgruve for kilder

Helseselskapet, som de norske investorene i 2020 og 2021 ble lovet at skulle på børs i London, var registrert i Storbritannia. På Companies House, britiske Brønnøysundregistrene, kunne vi se listen over alle de 172 aksjonærene. De aller fleste var nordmenn. Dette ga verdifullt påfyll til vår interne oversikt over investorer og potensielle kilder. I regnskapene kunne vi også se hvordan investorene hadde skutt inn over 10 millioner kroner i selskapet, og hvordan Skoug senere hadde vannet ut aksjeverdiene deres. Aksjebeholdningen hadde økt kraftig, og nesten alle de nye aksjene hadde havnet i Skoug sitt eget selskap.

Ingen spor er også spor

Mangelen på konkret drift og offisielle dokumenter ble en vel så viktig måte å dokumentere at noe var galt på, som de faktiske papirene vi fikk tak i. Det viktigste vi satt igjen med, var en tilsynelatende stor avstand mellom hva investorene ble lovet og hva som faktisk var realiteten.

Første møtet med Geir Skoug

Etter å ha jobbet med saken fra Stavanger over lengre tid, kom vi til et punkt der vi måtte se hva som lå bak den blankpussede fasaden som The Gate Index viste frem på internett. Hvordan så hovedkontoret ut? Fantet det leverandører og fabrikker? Vi ville møte Geir Skoug og personene som jobbet for ham, og vi ville møte dem han påstod å samarbeide med. Regnskap og dokumenter ga noen spor, men langt fra nok. Vi bestilte en tur til Kypros. Men før vi hadde pakket bagasjen, fikk vi vite via en kilde at det skulle være en samling for utvalgte investorer på Hotel Victoria i Stavanger. Vi dro dit.

Filmet uten godkjennelse

Kunne vi bare møte opp på en samling for investorer i The Gate Index? Vi var usikre på hvor mange som ville dukke opp, og hvilken kontroll ledelsen ville føre. Derfor la vi en plan for to

ulike innganger for mer informasjon og kontakt. Reporter Magnus forsøkte først å spasere inn i selve møtet sammen med en av kildene våre. Men dette forsøket strandet fort, da Magnus ble bedt om å forlate lokalet siden han ikke var registrert investor. Dermed måtte vi iverksette del to av planen: Etter møtet stod reporter Ali og fotograf Erik klar, og vi filmet da vi oppsøkte Skoug i hotellresepsjonen. Skoug ville ikke la seg intervju på stedet, og ba oss om å forlate lokalet. Vi utvekslet kontaktinformasjon, og utenfor lokalet ringte vi til Skoug for å fremlegge våre viktigste spørsmål. Vi ble lovet svar, men e-postadressen spørsmålene skulle sendes til, lot vente på seg.

Bildene vi sikret oss på Hotel Victoria, skulle senere vise seg å bli viktige for å vise mannen bak The Gate Index. Skoug er en person som unngår kamera. Selv bildene av Skoug som klippet snoren på åpningsfesten til The Gate Index, ble tatt uten synlig ansikt og med ryggen til.

Men kunne vi bruke bildene vi hadde tatt av Skoug? Vi støttet oss på en fersk uttalelse fra PFU, der en eiendomsmegler hadde klaget inn DN for å ha publisert bilder av ham uten godkjenning. PFU uttalte at «... det er ubehagelig å bli tatt bilde av når man ikke vet det. Men dette er et bilde tatt i arbeidssammenheng, ikke tatt på fritiden med familie.» Samme argumentasjon gjaldt vår tilnærming. NRK oppsøkte ham ikke i privat sammenheng, men i relevant jobbsammenheng.

Konfrontasjonen gjorde at Skoug ble klar over at vi jobbet med saken (i tid skjedde dette før innsynsbejæringen til politiet som er beskrevet tidligere i denne rapporten).

Hele tiden hadde vi i bakhodet: Hva om alt er reelt? Hva om det finnes kontorer, ansatte og samarbeidspartnere som kunne fortelle at alt innen The Gate Index er legitimt?

Reisen til Kypros – for å finne spor av selskapet

Vi var på dette tidspunktet ikke de eneste som lette etter svar. En av dem vi hadde kommet i kontakt med underveis i arbeidet, Pål Buer Abrahamsen, dro til Kypros samtidig som oss. Abrahamsen ønsket å dra for å få tilbake pengene som hans kone hadde investert. Vi var tydelig på at vår reise var journalistisk motivert, og ønsket ikke å ha noen aktiv rolle på hans vegne. Abrahamsen reiste, bodde og betalte for seg selv.

Vår journalistikk på Kypros dreide seg primært om følgende: Hva er Geir Skougs virksomhet? Hvor bor og jobber Skoug? Hvor holder selskapene til? Og hvem er personene som skal ha vært assosiert med Skoug og The Gate Index?

OSINT og vaskehjelp for å bekrefte adresse

Vi startet med å oppsøke en adresse knyttet til hovedselskapet Craftwill Capital ESG 7.0, som viste seg å være et leilighetsbygg. Da vi ringte på døren, ble vi møtt av en leietaker av Skoug – som ikke ville oppgi hvor utleieren selv bodde. Ved hjelp av et bilde som en person nær Skoug hadde delt på Instagram, klarte vi likevel å finne adressen til nordmannen. Vi bet oss merke i et spesielt tak og et høyt tre på bildet, som ga oss holdepunkter for å finne riktig sted i Larnaka – som ikke er en spesielt stor by. Vi kryssjekket mot satellittbilder og kunne ut fra vinkelen på bildet se omtrent hvilken etasje bildet ble tatt fra.

For sikkerhets skyld ringte vi på alle ringeklokkene. Skoug var ikke hjemme, men vaskehjelpen ringte kjæresten hans og ga telefonen til oss. Slik fikk vi bekreftet at vi hadde funnet riktig adresse. Skoug selv opplyste til oss at han ikke var på Kypros mens vi var der, og det viste seg å stemme.

Forretningsadresser og eventuelle partnere

Viktigere enn Skougs hjemmeadresse, var forretningsadressene vi hadde for de ulike selskapene i The Gate Index. Hovedkontoret til The Gate Index var oppgitt å være Strovolou 77, en adresse i Nikosia. På forhånd hadde vi sterke indikasjoner på at dette var en adresse for postbokselskaper – selskaper som er registrert et sted uten å ha virksomhet der. Men kanskje kunne vi finne et spor som pekte oss i riktig retning? Dessuten var det et poeng å få filmet på den eneste adressen som investorene kjente til på Kypros.

På adressen ble vi kun møtt av en lite snakkesalig regnskapsfører. Han hevdet at han kjente og jobbet for Skoug, men ville ikke si noe mer. Underveis kommuniserte vi med Skoug og hans kypriotiske kommunikasjonssjef. De påstod at de hadde store, flotte kontorer på Kypros, men at de ikke ville fortelle NRK hvor disse lå.

Eiendomskongens versjon

The Gate Index hadde tidligere markedsført et samarbeid med eiendomsutvikleren Quality Group, som var svært synlig i bybildet i Larnaka. Vi fant bilder av Geir Skoug og eieren Savvas Kakos, som skulle samarbeide om eiendomsselskapet Rees Fraction. Før avreise til Kypros, kontaktet vi Kakos på e-post med spørsmål om forbindelsen. Han avviste enhver form for samarbeid med Skoug og The Gate Index. Da vi senere ringte ham mens vi var i Larnaka, inviterte Kakos oss til sitt kontor for en prat.

I toppetasjen i et høyhus i Larnaka, erkjente at Kakos at han tidligere hadde hatt en intensjon om å samarbeide med Skoug. Men den selvtitulerte «eiendomskongen» sa gjentatte ganger under og etter møtet at samarbeidet aldri ble formalisert. Vi ba gjentatte ganger om dokumentasjon fra Kakos, men hvordan dokumentere en avtale som aldri ble noe av? Vi ba

om få avtaleutkast, e-poster og annen relevant kommunikasjon. Kakos hevdet at han ikke kunne dele dette med oss fordi han var i en rettsprosess mot Skoug. Han ønsket å ta opp disse forholdene i en rettsal, og ikke gjennom mediene. Kakos mente at bevisbyrden lå på Skoug. I omtalen vår av Kakos var vi nøye på å understreke at heller ikke Kakos hadde vist oss noen form for dokumentasjon.

En personlig assistent

Videre fikk vi kontakt med en kvinne som heter Anna. Hun fortalte at hun var Skougs tidligere personlige assistent, og hun visste mye om det indre livet i The Gate Index. Hennes oppfattelse var at det var stor avstand mellom hvordan Skoug fremstilte driften og hva som faktisk ble gjort. Hun oppga at det ikke fantes egen produksjon av halloumiost, olivenolje eller de andre produktene som The Gate Index markedsførte. Hun fortalte også at hun ikke fikk lønn som avtalt. Anna ønsket å advare mot Skoug, men ville være delvis anonym. Vi fikk bekreftet fra flere, inkludert Skoug, at Anna hadde jobbet i The Gate Index.

Finansdirektøren som støttet Skoug

En tredje kilde vi kom i kontakt med på Kypros, var Alkis Aloneftis – presentert som finansdirektøren i The Gate Index. Han ønsket ikke å møte oss, men vi hadde flere lange telefonsamtaler og e-postutvekslinger med ham. Aloneftis ga inntrykk av at han ikke visste så mye om The Gate Index, noe som stod i sterk kontrast til e-poster han hadde sendt ut til de norske investorene. Finansmannen uttrykte at han var overrasket da vi kort presenterte våre funn om bakgrunnen til Skoug. Ellers har han stått lojalt ved Skougs side.

Hovedmannen som snakket og snakket, men aldri ville intervjues

Etter vårt første møte med Geir Skoug 12. februar 2024, opprettholdt vi kontakten. Hovedsakelig foregikk kommunikasjonen via meldinger på Whatsapp, men etter hvert ble det supplert med e-poster og telefonkontakt. Skoug var hele tiden klar på at han *ville* stille i et intervju for å forklare hvordan alt hang sammen.

Et møte eller intervju?

Etter at vi kom tilbake fra Kypros, sendte vi en liste over spørsmålene vi ønsket å stille Skoug. Etter flere utsettelse, fikk vi invitasjon til et intervju med Skoug 18. april hos Elden Advokatfirma i Oslo. Da vi møtte opp på kontoret til Skougs advokat Arnt Angell, hadde Skoug hatt seks uker på å forberede svar på spørsmål og finne frem dokumentasjonen vi etterspurte.

Men ting gikk ikke som vi hadde håpet: Idet vi kom inn døren, ba Skoug oss om å legge vekk kamerautstyret. Han ønsket ikke å gjøre opptak, og han kalte seansen for et «møte», og ikke et intervju. Vi var imidlertid klare på at avtalen var et intervju. Skoug svarte at «da ser vi litt 'large' på det», og vi satte i gang – uten kamera. Vi tolket dette som et klarsignal, og at intervjuet var i gang. Men to timer inn i møtet/intervjuet, gjentok Skoug at vi var i et møte – og ikke et intervju. Situasjonen var presseetisk utfordrende. Enkelte ganger underveis i møtet ba Skoug oss spesifikt om å notere, og når han ville si noe «off record», så spesifiserte han dette. Noen skriftlig dokumentasjon på reell drift i The Gate Index fikk vi aldri. Det eneste Skoug hadde med seg til møtet, var en tilsynelatende hjemmelaget, uadressert brosjyre med matprodukter.

Hadde egentlig Skoug godtatt premissene for et intervju? Hva kunne vi bruke fra den fire timer lange praten? Vi valgte å gjengi det vi mente var relevant fra samtalen, skriftlig til Skoug, og spurte om vi hadde forstått ham riktig og kunne sitere ham slik. Dette unnlot han å svare direkte på. Situasjonen opplevdes som en slags «Catch 22»: Dersom vi ikke hadde omtalt intervjuet, ville Skoug kunne henvise til dette i en eventuell PFU-klage og si at han hadde svart på anklagene i det som skriftlig var definert som et intervju på forhånd. Samtidig måtte vi ta hensyn til at Skoug i deler av møtet ikke mente at han satt i et intervju. Uansett hvor mye vi prøvde å få klargjort dette, ble vi ikke klokere av Skougs svar. Vi holdt oss til en mellomløsning der vi refererte til opplysningene gitt til oss i samtalen. Intervjuet hos Elden ble det eneste ordentlige møtet med hovedmannen.

Slik sikret vi oss nettverk av kilder

På publiseringstidspunktet hadde vi et svært klart bilde av hvilke personer som var toneangivende personer i The Gate Index, støttespillere eller vanlige investorer. På relativt kort tid gikk vi fra å slite med å få tillit hos kildene, til å bygge opp et kildenettverk av mer enn 30 investorer. Hva skjedde?

Hendelser i og utenfor vår regi bidro til å bikke kildenes tvil i vår favør. Flere av investorene hadde etter hvert oppfattet at det var lederstrid og kaos i The Gate Index. Møtet på Hotel Victoria var en øyeåpner for flere sentrale investorer, og der fikk flere også med seg at NRK undersøkte saken. I tillegg hadde vi tilegnet oss informasjon som både vanlige investorer og ledende partnere ønsket å vite mer om. Folk vi tidligere hadde slitt med å få i tale, var plutselig interessert i å prate.

Alltid muntlig kontakt først

Vi startet alltid med muntlig kontakt. I telefonsamtalene forsøkte vi å gi en overordnet skisse av arbeidet vårt. Deretter inviterte vi flere til kontoret eller drakk kaffe med dem andre steder. Slik bygget vi tillit over tid. For hvert møte plukket vi opp viktige detaljer som vi

senere kontrollerte mot andre muntlige og skriftlige kilder. I tillegg bygget summen av samtaler med «små» investorer opp et trykk mot noen av de viktigste, mest sentrale kildene.

Sentralt plasserte kilder

To store nettverksbyggere i sjiktet mellom de vanlige investorene og Skoug var viktige for oss å få i tale: Den første var Helge Finnestad, som vi opplevde som en av Skougs største støttespillere. Mekanikeren hadde satset alt på The Gate Index, og hadde ikke råd til at Skoug mislyktes. Vi forsøkte flere ganger gjennom vinteren og våren 2024 å komme i dialog med Finnestad, både direkte på telefon og gjennom bekjente. Han sa kategorisk nei. Men så, tidlig i juni, tok Finnestad plutselig kontakt etter å ha snakket med personer som vi hadde drukket kaffe med. Han hadde mistet troen på Skougs prosjekt, og var overbevist at det var bedre å medvirke til NRKs artikkel enn å stå utenfor. Finnestad, som selv hadde investert 750.000 kroner, stod åpent frem som kilde i saken og hadde god oversikt over deler av investormassen. Likevel satt han ikke på det fulle bildet.

Den andre store nettverksbyggeren het Rune Egeland. Hvis det var én mann utover Geir Skoug som kunne fortelle oss hva The Gate Index egentlig var, så var det han. På avstand hadde vi observert hvordan Egeland i årevis hadde heiet frem og forsvart Skougs initiativer. Men i februar 2024, foran våre egne øyne på Victoria Hotel, skar det seg fullstendig mellom Egeland og Skoug. Hovedmannen mente Egeland hadde opptrådt illojalt, og kastet våpendrageren ble kastet ut fra møtet. Kort tid senere sendte Egeland ut en knusende e-post til de rundt 50 personene han hadde vervet direkte, der han innrømmet å ha feilvurdert Skoug. Egeland, en av Skougs nærmeste allierte, beskyldte hovedmannen for svindel. Vi tenkte at dette kunne være vår sjanse til å rekruttere en svært sentral person som kilde.

Men Egeland så ikke noen grunn til å snakke med NRK. Hva hadde han å tjene på det? Også her var det kilder vi hadde vært i kontakt med som til slutt overtalte Egeland til å ta en prat med oss likevel. I mai møtte vi ham for en bakgrunnsprat på NRKs kontorer for første gang. Dette ble starten på en dialog som endte med at Egeland likevel stod åpent frem med kritikk mot Skoug.

Hvordan kartlegge omfanget?

En omfattende kartlegging og kildegrunnlag til tross: Vi hadde ingen fullstendig liste over antall investorer eller summen investert. Kun Geir Skoug satt på denne oversikten. Vi hadde satt sammen en liste over brukere fra Discord, aksjonæropplysninger fra Storbritannia og et stadig økende kildenettverk.

Antall investorer

Rune Egeland hadde selv bidratt, direkte og indirekte, til å rekruttere 359 personer alene. De

fleste av disse befant seg i Rogaland. I tillegg visste vi at en betydelig gruppering investorer bodde i Trøndelag. Derfor fremstod det ikke som urimelig da Egeland anslo til oss at i overkant av 420 personer hadde investert i The Gate Index. Senere sa Skoug til oss at han opererte med 385 partnere. Denne avstanden, og mangelen på en fullstendig og verifiserbar investorliste, viste vi også frem i hovedsaken. Vi landet på formuleringen «rundt 400 investorer», som også virket rimelig ut ifra hva oversikten vi selv hadde utarbeidet underveis.

Summene involvert

Egeland mente at mellom 40 og 80 millioner kroner kunne være investert i The Gate Index, men han kunne ikke dokumentere dette. Vi kunne ikke publisere et slikt anslag uten å selv sannsynliggjøre at det kunne stemme. Vårt eget regnestykke, basert på tilgjengelige regnskap og kontakt med i overkant av 30 kilder som selv oppga og dokumenterte hvor mye de hadde investert, endte på over 30 millioner investerte kroner.

Gjorde bankene en god nok jobb?

Som et ledd i kartleggingen av omfang, ba vi kilder vi fikk god kontakt med om å sende over all relevant kommunikasjon til oss. Flere av kildene la ved kommunikasjonen de hadde med egen bank i forbindelse med overføringen av midler fra Norge til Kypros. Vi merket oss at ulike banker hadde høyst ulik praksis i møte med kundene. Mens banker som DNB og Handelsbanken lot kundene gjennomføre transaksjonene etter noen få spørsmål, møtte kundene langt større motstand hos de lokale bankene.

På chatteplattformen Discord og nyhetsbrev leste vi at Skoug og Egeland oppfordret investorene til å benytte den globale digitalbanken Revolut, og dermed slippe de vanskelige spørsmålene fra de norske bankene. Vi fikk se flere kvitteringer som viste at kunder som ble nektet å overføre gjennom lokale banker, likevel fikk sendt pengene til Kypros via Revolut.

Vi skrev derfor en egen sak om hva som konkret skjedde da investorene forsøkte å overføre penger fra Norge til en ukjent mottaker på Kypros. Samtidig ville vi få klarhet i: Hva slags ansvar har bankene når kundene ønsker å overføre penger, men bankene mener mottakeren kan være svindel? Hvorfor er det forskjeller i håndteringen av svindelsaker?

I ytterligere en oppfølgingssak fikk vi klargjort at det ikke finnes noen bransjepraksis blant bankene for svindelkontroll. En forsker og en advokat vi intervjuet, mente at kundene kom tapende ut av at reglene var uklare. Bransjen selv mente ikke at reglene var uklare, men at det var forskjeller på hvor godt bankene lyktes. Temaet ble diskutert videre innad i bransjen på LinkedIn og i Dagens Næringsliv, der noen av landets ledende forskere tok til orde for mer åpenhet blant bankene.

Folldal – vannprosjektet som brast

I mylderet av initiativer, prosjekter og selskaper fra Geir Skoug, hadde vi notert oss navnet «AquaOne». Til investorene skrev Skoug om vannreserver på 3,2 milliarder liter som skulle selges i butikker i Midtøsten og Asia. I tillegg ble det nevnt at selskapet skulle noteres på en børs i Europa. Men vi tenkte ikke over at dette kunne ha noen sammenheng med Norge, før næringsjefen i Folldal kommune tok kontakt etter vår første publisering.

Næringsjefen fortalte at han gjenkjente Geir Skoug i NRKs reportasje, og at det var nettopp denne mannen som hadde sagt at han skulle skaffe penger til et stort vannprosjekt i den lille kommunen i Innlandet. Politikerne hadde sagt ja til et selskap ved navn Norwegian Spring Water AS, og alt som manglet var finansieringen – som en mann ved navn Skoug skulle stå for.

Kunne det virkelig stemme? Via kilder fikk vi tilgang til en video fra Stavanger i oktober 2023, der Skoug skryter av en avtale gjort med Folldal kommune. De fremmøtte investorene får høre at de eier aksjer i et selskap som tapper og eksporterer vann til Shanghai – fra Folldal. Skoug forteller om 160 år lange leieavtaler og enorme vannreserver som han hevder de har full kontroll over.

Da vi få uker senere viste frem videoen til næringsjefen og ordføreren i Folldal kommune, brøt de sammen i latter. Svært lite av hva Skoug hadde fortalt til investorene i Stavanger, var sant. De var takknemlige for at NRK hadde løftet frem saken om The Gate Index, og avbrøt umiddelbart samarbeidet med Norwegian Spring Water – og Geir Skoug.

Omfattende tilsvarsrunde og påstander mot NRK

NRK beskyldt for å påvirke kilder

Geir Skoug har blitt utsatt for tung, grundig journalistikk – og har selvsagt rett til å forsvare seg. Vi opplevde tilsvarsrundene og meldingene om oss som ble sendt fra Skoug til nettverket av investorer som krevende. Både under praten vår 18. april 2024 og i tiden etterpå har Geir Skoug anklaget NRK for å påvirke investorene med negativ og feilaktig informasjon, både om The Gate Index og han personlig. Dette måtte vi forholde oss til og svare ut, både til Skoug og til kildene våre.

Skoug hevder at personer som vi har vært i kontakt med, i etterkant har undertegnet skriftlige erklæringer på at NRK har feilinformert dem. Dette er påstander vi ikke kjenner oss igjen i, og som Skoug og hans krets ikke har dokumentert overfor oss. Under kildesamtalene

våre tok vi rutinemessig opp lyd. Da vi kontaktet investorer og samarbeidspartnerne til Skoug, vektla vi alltid å stille åpne spørsmål og informere om våre funn i saken.

Mye av arbeidet i siste fase før publisering gikk med på å forklare og tilbakevise påstander og feiloppfatninger fra Skoug og hans krets. I ukene før publisering fikk Skoug lese gjennom manus til TV-sak og relevante utdrag fra nettartikkelen. Det samme gjaldt oppfølgersakene. Til tross for dette, mente han at NRK konsekvent handlet i strid med Vær Varsom plakatens paragraf 4.14 om samtidig imøtegåelse. Svarene hans kom konsekvent tett opp mot publisering, og lenge etter alle frister vi satte. Vi forsøkte likevel å korrigere de forhold vi mente vi kunne korrigere ut fra hans svar. Det var i hovedsak mindre endringer.

Hva var sitat, hva var bakgrunn – systematikk i kaoset

Kontakten med Skoug var omfattende, langvarig og egnet til å skape forvirring. Avtaler ble stadig opprettet, utsatt og brutt. Vi mottok stadig ny informasjon som noen ganger var tydelig, andre ganger usammenhengende, uspesifikk eller selvmotsigende. Da vi skulle gjøre opp status en tid før publisering, fikk vi et behov for å opprette skjemaer. Hva hadde vi spurt om, og hva hadde vi fått svar på? Hvilke påstander hadde Skoug fått imøtegå?

Vi lagde egne dokumenter med oversikt over kommunikasjonen med Skoug for å forsikre oss at vi tok hensyn til all informasjon han sendte til oss. I tillegg lagde vi egne «linje-for-linje»-dokumenter der vi punktvis gikk gjennom egen dokumentasjon.

På publiseringsdagen ringte både Skoug og Egeland fordi de mente at det var feil i saken, til tross for at de begge hadde fått lese store utdrag fra manuset i forkant. Vi mener å ha gjort vårt ytterste for å forstå og hensynta deres synspunkter.

Gjennom syv måneder ba vi Skoug legge frem konkrete dokumenter som burde være enkelt å skaffe, for eksempel beviser på et påstått eiendomssamarbeid og handel mellom Asia og Europa. Likevel mottok vi aldri slik dokumentasjon fra Skoug.

Hvorfor identifisere Skoug?

VVP 4.7 åpner for å identifisere personer som omtales i forbindelse med klanderverdige eller straffbare forhold. Skougs omfattende fortid med konkurser og økonomisk kriminalitet, som ikke har vært lett digitalt tilgjengelig, var ett argument for å identifisere. Et annet og tyngre argument, var at Skoug fortsatte sin virksomhet til tross for NRKs arbeid og beskyldningene fra investorene. I stedet for å imøtegå åpen kritikk eller presentere dokumentasjon på reell virksomhet, fortalte han i stedet om nye prosjekter. Få uker før vår første publisering i fjor høst, fortalte han NRK om «massiv virksomhet i Rogaland og nye kontorer». I tillegg vektla vi at The Gate Index ikke kunne skilles fra personen Geir Skoug, ettersom han var den

udiskutable frontfiguren for virksomheten. «Alle» som har vært borti Skoug forteller at det er hans personlige egenskaper og væremåte som tiltrekker investorer til prosjektet.

Organisering av arbeidet

To journalister og en reportasjeleder har jobbet med prosjektet i et drøyt år fra november 2023. Teamet hadde i starten bistand fra Silje Natvik og Ingeborg Rygh Hjorthen ved NRK Researchsenteret, og har i perioder blitt utvidet med fotograf, visuell utvikler og grafiker. Jenny Duesund var redaktør i starten av prosjektet, før Anniken Hjertholm tok over i juni 2024.

Dette er nytt

- NRK avslørte det som mange investorer nå mener har vært et grovt bedrageri. Journalistene kom svært tett på investorer, tilretteleggere og hovedpersonen selv, og dokumenterte dynamikken i et investeringsprosjekt som raknet i realtid.
- Offentlige myndigheter, inkludert Økokrim, kunne ha grepet inn tidligere. Både tilsyn og politi fikk i 2021 og 2022 varsel om at The Gate Index drev med ulovlig virksomhet. Ingen fulgte opp tipsene.
- De norske investorene hadde stor tillit til Geir Skoug, men fikk aldri vite om hans betydelige konkurs- og straffehistorikk før NRKs saker. En kartlegging viser hvordan Skoug i år etter år ble anmeldt for grov økonomisk kriminalitet uten at politiet fulgte opp.
- Investorene i The Gate Index ble fortalt at de kjøpte aksjer. Men utover det nå utvannede og nedlagte helseselskapet i Storbritannia, finnes det ingen offisielle dokumenter som viser at nordmennene faktisk kjøpte aksjer.
- Eiendommene som er brukt i markedsføringen opp mot norske investorer, har ikke sammenheng med The Gate Index. Dette var nytt for investorene, som trodde at de investerte i et eiendomsselskap med reelle, konkrete prosjekter.
- Helseprodukter som de norske investorene trodde var fra egen produksjon, var i realiteten vareprøver kjøpt fra en fabrikk på Kypros.
- Hovedkontoret til The Gate Index i Norge ble hovedsakelig brukt til én åpningsfest, og kort tid senere lagt ned. Dette ble aldri kommunisert til investorene før NRK formidlet dette. Investorene visste heller ikke at 77 Strovolou var en adresse for postbokselskaper.
- Norske investorer ble fortalt at de eide verdier i et selskap som eksporterte flere milliarder liter vann fra Folldal til Shanghai, og at leieavtalen strakk seg over 160 år. NRKs undersøkelser viser at selskapet Norwegian Spring Water, som Skoug er tilknyttet, ikke har undertegnet noen avtale med Folldal kommune.
- NRK avslørte hvordan norske banker hadde høyst ulik praksis i møte med investorer som hadde investert i The Gate Index. Vi dokumenterte hvordan investorene ble instruert til å benytte Revolut for å omgå svindelkontroll i norske banker.

Konsekvenser:

- 44 investorer har gått sammen om å anmelde Geir Skoug for grovt bedrageri som følge av NRKs journalistikk. Anmeldelsen ble levert i slutten av 2024, og i starten av 2025 ligger saken hos Sør-Vest politidistrikt.
- Et globalt og anerkjent revisjonsfirma, brøt forbindelsen med Geir Skoug etter at NRK tok kontakt. Beslutningen gjorde at Skougs eiendomsselskap Rees Fraction ble tatt av Kypros-børsen sommeren 2024.
- Folldal kommune avsluttet samarbeidet med selskapet Norwegian Spring Water som følge av NRKs journalistikk.
- Geir Skoug hevder at han har fått to bankkontoer stengt og at saken har skapt betydelige problemer for ham på Kypros.
- Skoug har fjernet eget navn fra selskaper på Kypros som han tidligere stod som direktør for. Nettstedet thegateindex.com har gjennomgått store forandringer, og det er per januar 2025 ikke lenger mulig å registrere seg som investor. Sosiale medier-kanalene til The Gate Index har blitt lagt ned.
- Finansdirektør Alkis Aloneftis sier at han har mistet jobben i et kypriotisk investeringsselskap, samt styreverv og samarbeidspartnere, som følge av NRKs journalistikk.

Publiserte saker på nett, TV og radio

12. oktober 2024:

Nett: Hvor ble pengene av?

TV: Dagsrevyen 12. oktober

Radio: Lokket med raske penger

13. oktober 2024:

Nett: Helge satset alt på å bli rik med The Gate Index

16. oktober 2024:

Nett: DNB advarte mot bedrageri – lot kundene overføre store beløp likevel

11. november 2024:

Nett: Kommune skulle eksportere kildevann til Shanghai – avbryter avtale etter NRK-artikkel

TV: Skulle tjene store penger på å selge vann til Shanghai

Radio: Vanneventyret som rant vekk

26. november 2024:

Nett: Bekymret over svindelkontroll: – I mange tilfeller er ikke banken din venn

13. januar 2025:

Nett: 44 investorer anmelder mannen bak The Gate Index